

Κεφάλαιο 1

Classification stage

Στα προηγούμενα 2 κεφάλαια παρουσιάσαμε την διαδικασία που χρησιμοποιούμε για να δημιουργήσουμε υποψήφια action tubes, τα οποία πιθανώς να περιέχουν κάποια πραγματοποιούμενη δράση ή μπορεί όχι. Τις περισσότερες φορές τα προτεινόμενα action tubes ανήκουν στο φόντο, και γι' αυτό, όπως αναφέρθηκε και στον προηγούμενο κεφάλαιο, είναι σημαντικό να επιλέξουμε έναν καλό αλγόριθμο που προτείνει καλές ακολουθίες από πλαίσια. Ωστόσο, είναι αρκετά σημαντικό να επιλέξουμε και τον κατάλληλο ταξινομητή ο οποίος θα είναι σε θέση με μεγάλη ακρίβεια να προβλέψει αν ένα υποψήφιο action tube ανήκει σε μια γνωστή κατηγορία από δράσεις ή ανήκει στο φόντο. Κι αυτό γιατί μπορεί να παράγουμε καλές προτάσεις για υποψήφιες δράσεις, αλλά αν ο ταξινομητής μας δεν λειτουργεί στο έπακρο, το σύστημα μας πάλι θα αποτυγχάνει να αναγνωρίσει τις δράσεις.

Η σωστή επιλογή ενός ταξινομητή είναι μια μεγάλη απόφαση που καλούμαστε να πάρουμε. Ωστόσο, αυτός ο ταξινομητής θα δεχθεί ορισμένους χάρτες ενεργοποίησης τους οποίους θα κληθεί να ταξινομήσει. Συνεπώς, εκτός από την καλή επιλογή ταξινομητή, εξίσου σημαντική είναι η καλή επιλογή χαρακτηριστικών. Τέλος, μεγάλο ρόλο παίζει και η διαδικασία εκπαίδευσης του ταξινομητή προκειμένου να είναι σε θέση να γενικεύει και καταστάσεις overfitting να αποφεύγονται.

Σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζουμε διάφορες μεθόδους που χρησιμοποιήσαμε οι οποίες περιλαμβάνουν ένα Γραμμικό ταξινομητή, ένα Recursive Neural Network (RNN), ένα Support Vector Machine (SVM) και ένα Multilayer Perceptron (MLP). Επίσης, πειραματιζόμαστε χρησιμοποιώντας χάρτες χαρακτηριστικών που εξήχθησαν μέσω του 3D RoiAlign χρησιμοποιώντας παράλληλα avg ή max pooling. Τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός ότι προσπαθήσαμε να βρούμε το καλύτερο ποσοστό μεταξύ action tubes προσκηνίου και φόντο αλλά και τον συνολικό αριθμό τους που είναι απαραίτητα κατά την διάρκεια της εκπαίδευσης προκειμένου ο ταξινομητής να λειτουργεί αποδοτικά.

Η όλη διαδικασία ταξινόμησης αποτελείται από τα ακόλουθα βήματα:

1. Διαχωρίζουμε το βίντεο σε μικρά βίντεο κλιπ και τροφοδοτούμε το δίκτυο TPN με αυτά τα βίντεο κλιπ και παίρνουμε ως αποτέλεσμα k-προτεινόμενα ToIs και τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά τους για κάθε κλιπ βίντεο.

2. Συνδέουμε τα προτεινόμενα ToIs για να πάρουμε action tubes που μπορεί να περιέχουν μια ενέργεια.
3. Για κάθε υποψήφιο action tube, η οποία είναι μια ακολουθία του ToIs, τροφοδοτούμε τους χάρτες ενεργοποίησης του στον ταξινομητή για ταξινόμηση.

Για το βήμα ταξινόμησης πειραματιζόμαστε μόνο με το σύνολο δεδομένων JH-MDB. Αυτό συμβαίνει επειδή καταφέραμε να επιτύχουμε καλή απόδοση recall μόνο για τα βίντεο του JHMDb αντίθετα με το UCF-101. Για το σύνολο δεδομένων UCF-101, κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε καλές προτάσεις action tubes σε λιγότερο από μισές περιπτώσεις. Έτσι, το σύστημά μας δεν θα είναι σε θέση να εκτελέσει καλά όχι λόγω της επιλεγείσα τάξη, αλλά λόγω της έλλειψης καλών προτάσεων.

1.1 JHDMB dataset

1.1.1 Ταξινομητές Linear, SVM και RNN

Training Για να εκπαιδεύσουμε τον ταξινομητή μας, πρέπει να εκτελέσουμε τα προηγούμενα βήματα, για κάθε βίντεο. Ωστόσο, κάθε βίντεο έχει διαφορετικό αριθμό καρέ και καταλαμβάνει μεγάλη ποσότητα μνήμης στη ΓΠΤ. Για να αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση και έχοντας 4 διαθέσιμες GPU, δίνουμε ως είσοδο ένα βίντεο ανά GPU. Έτσι μπορούμε να χειριστούμε 4 βίντεο ταυτόχρονα. Αυτό σημαίνει ότι ένα κλασικό training παίρνει πάρα πολύ χρόνο για μόλις 1 εποχή. Η λύση με την οποία ήρθαμε, είναι να προϋπολογίσουμε τους χάρτες χαρακτηριστικών τόσο για action tubes προσκηνίου όσο και φόντου και στη συνέχεια να τροφοδοτήσουμε αυτούς τους χάρτες στον ταξινομητή μας για να τον εκπαιδεύσουμε. Αυτή η λύση περιλαμβάνει τα ακόλουθα βήματα:

1. Αρχικά, εξάγουμε τους χάρτες χαρακτηριστικών από τα πραγματικά action tubes . Ακόμα εξάγουμε τα χαρακτηριστικά από action tubes φόντου τα οποία είναι διπλάσια στον αριθμό από αυτά του φόντου. Επιλέξαμε αυτή την αναλογία μεταξύ του αριθμού των θετικών και αρνητικών action tubes εμπνευσμένοι από τους **jjfaster2rcnn**, των οποίων η μέθοδος χρησιμοποιεί ποσοστό 25% μεταξύ των περιοχών ενδιαφέροντος προσκηνίου και των συνολικών περιοχών, και συνολικά επιλέγει 128 τέτοιες περιοχές. Αντίστοιχα, επιλέγουμε ένα λίγο μεγαλύτερο ποσοστό επειδή έχουμε μόνο ένα πραγματικό action tube σε κάθε βίντεο. Έτσι, για κάθε βίντεο λαμβάνουμε 3 action tubes συνολικά, 1 προσκηνίου και 2 φόντου. Θεωρούμε ως background action tubes εκείνα που το σκορ επικάλυψης τους με οποιοδήποτε action tube είναι μεγαλύτερο από 0.1 αλλά μικρότερο από 0.3 . Φυσικά, προκειμένου να εξάγουμε αυτά τα action tubes, χρησιμοποιούμε ένα προεκπαιδευμένο TPN, για να μας προτείνει ToIs για κάθε τμήμα βίντεο και τον προτεινόμενο αλγόριθμο σύνδεσης για να συνδέσουμε αυτά τα ToIs. Τελικώς, για κάθε action tube λαμβάνουμε τους αντίστοιχους χάρτες ενεργοποίησης χρησιμοποιώντας 3D RoiAlign.

2. Αφού εξάγουμε αυτά τα χαρακτηριστικά, εκπαιδεύουμε τους ταξινομητές μας. Ο Γραμμικός ταξινομητής χρειάζεται ένα σταθερό μέγεθος εισόδου, συνεπώς χρησιμοποιούμε μια συνάρτηση pooling στην διάσταση του αριθμού των βίντεο. Έτσι, αρχικά έχουμε ένα χάρτη χαρακτηριστικών μεγέθους $3,512,16$ και μετά λαμβάνουμε ως έξοδο έναν χάρτη χαρακτηριστικών μεγέθους $512,16$. Πειραματιζόμαστε χρησιμοποιώντας αμφότερα max και avg pooling όπως φαίνεται στον Πίνακα χρησιμοποιώντας 5.1. Για τον ταξινομητή RNN δεν χρειαζόμαστε καμία pooling διαδικασία ενώ για τον ταξινομητή SVM πειραματιζόμαστε ξανά χρησιμοποιώντας και τις δύο αυτές συναρτήσεις τα αποτελέσματα του οποίου φαίνονται στον Πίνακα 5.2.

Validation Το στάδιο επικύρωσης περιλαμβάνει τη χρήση τόσο προεκπαιδευμένου TPN όσο και του ταξινομητή. Έτσι, για κάθε βίντεο λαμβάνουμε σκορ ταξινόμησης για τα προτεινόμενα action tubes. Οι περισσότερες προσεγγίσεις συνήθως θεωρούν ένα κατώφλι σκορ εμπιστοσύνης πάνω από το οποίο θεωρούν ένα action tube ως προσκλήνιο. Ωστόσο, εμείς δεν χρησιμοποιούμε κανένα σκορ εμπιστοσύνης. Αντιθέτως, επειδή γνωρίζουμε ότι JHMDB έχει κομμένα βίντεο με μόνο 1 εκτελούμενη δράση ανά βίντεο, εμείς απλά θεωρούμε το καλύτερο ως προς το σκορ action tube ως πρόβλεψη.

Classifier	Pooling	mAP		
		0.5	0.4	0.3
Linear	mean	14.18	19.81	20.02
	max	13.67	16.46	17.02
RNN	-	11.3	14.14	14.84

Table 1.1: First classification results using Linear and RNN classifiers

Dimensions		Pooling	mAP precision		
before	after		0.5	0.4	0.3
(k,64,8,7,7)	(1,64,8,7,7)	mean	3.16	4.2	4.4
(k,64,8,7,7)	(1,64,8,7,7)	max	1.11	2.35	2.71
(k,256,8,7,7)	(1,256,8,7,7)	mean	11.41	11.73	11.73
(k,256,8,7,7)	(1,256,8,7,7)	max	22.07	24.4	25.77

Table 1.2: Our architecture’s performance using 5 different policies and 2 different feature maps while pooling in tubes’ dimension. With bold is the best scoring case

1.1.2 Temporal pooling

Μετά τη λήψη των πρώτων αποτελεσμάτων, εφαρμόζουμε μια συνάρτηση χρονικής ομαδοποίησης (temporal pooling) εμπνευσμένη από το **DBLP:journals/corr/HouCS17**. Χρειαζόμαστε ένα σταθερό μέγεθος εισόδου για το ΣΜ. Ωστόσο, το χρονικό *stride* των action tube μας ποικίλλει από 2 έως 5, αφού ένα βίντεο με 15 καρέ αποτελείται από 2 συνεχόμενες ToIs ενώ ένα βίντεο με 40 καρέ αποτελείται από 5. Έτσι χρησιμοποιούμε ως σταθερή χρονική διάσταση ίσον με 2. Ως λειτουργία pooling χρησιμοποιούμε 3D max pooling, για κάθε φίλτρο του χάρτη χαρακτηριστικών ξεχωριστά. Για παράδειγμα, για ένα action tube με 4 συνεχόμενες ToIs, έχουμε $(4, 256, 8, 7, 7)$ ως μέγεθος του χάρτη χαρακτηριστικών. Διαχωρίζουμε το feature map σε 2 ομάδες χρησιμοποιώντας την συνάρτηση *linspace* και αναδιαμορφώνουμε το χάρτη χαρακτηριστικών σε $(256, k, 8, 7, 7)$ όπου k είναι το μέγεθος της κάθε ομάδας. Αφού κάνουμε χρήση 3D max pooling, θα πάρουμε ένα χαρακτηριστικό χάρτη διαστάσεων $(256, 8, 7, 7)$, ακολούθως τους ενώνουμε και τελικά λαμβάνουμε χαρακτηριστικών μεγέθους $(2, 256, 8, 7, 7)$. Σε αυτή την περίπτωση δεν πειραματιζόμαστε με χάρτες χαρακτηριστικών μεγέθους $(64, 8, 7, 7)$ επειδή με βάση τα παραπάνω αποτελέσματα, δεν θα έχουμε καλύτερη επίδοση απ' τα χαρακτηριστικών μεγέθους $(256, 8, 7, 7)$. Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στον πίνακα 5.3, όπου περιλαμβάνεται η καλύτερη προηγούμενη μέθοδος η οποία χρησιμοποιεί max pooling αντί για temporal pooling.

Dimensions		Temp Pooling	mAP precision		
before	after		0.5	0.4	0.3
k,256,8,7,7	1,256,8,7,7	-	22.07	24.4	25.77
k,256,8,7,7	2,256,8,7,7	Yes	24.97	26.91	29.11

Table 1.3: mAP results using temporal pooling for both RoiAlign approaches

1.2 Προσθήκη περισσότερων groundtruth tubes

Τα προηγούμενα αποτελέσματα προήλθαν από την εκπαίδευση των ταξινομητών χρησιμοποιώντας μόνο 1 action tube προσκηνίου και 2 φόντο. Σκεφτήκαμε ότι θα έπρεπε να πειραματιστούμε με τον αριθμό των action tubes προσκηνίου καθώς επίσης και την αναλογία μεταξύ των action tubes προσκηνίου και φόντου, επειδή στις προηγούμενες προσεγγίσεις λειτουργήσαμε λιγάκι αυθαίρετα. Έτσι, επιλέγουμε να εκπαιδεύσουμε τους προηγούμενους ταξινομητές μας χρησιμοποιώντας 2, 4 και 8 action tubes προσκηνίου και αναλογία 2:3, 1:2, 1:3 και 1:4 μεταξύ του αριθμού των tubes προσκηνίου και του συνολικού αριθμού τους.

Πρώτον, εκπαιδεύουμε το RNN ταξινομητή χρησιμοποιώντας χάρτες χαρακτηριστικών με διαστάσεις (256, 8, 7, 7). Οι επιδόσεις τους με βάση την μετρική mAP παρουσιάζονται στον πίνακα 5.4 για το όριο επικάλυψης ίσο με 0,5, 0,4 και 0,3.

F. map	FG tubes	Total tubes	mAP		
			0.5	0.4	0.3
(k,256,8,7,7)	1	3	11.3	14.14	14.84
	2	3	1.96	5.07	7.27
		4	3	5.03	5.77
		6	1.34	3.89	4.49
		8	0.77	1.51	2.72
	4	6	13.23	21.74	25.4
		8	20.73	28.25	29.50
		12	16.55	24.35	25.22
		16	20.11	25.50	27.62
	8	12	13.82	19.93	22.80
		16	15.47	23.08	24.19
		24	15.88	23.44	24.48
		32	12.66	23.50	25.61

Table 1.4: RNN results

Σύμφωνα με τον πίνακα 5.4, πρώτον, μπορούμε να δούμε ότι η αύξηση του αριθμού των action tubes προσκηνίου από 1 έως 2 οδηγούν στη απότομη μείωση της απόδοσης του mAP. Αλλά, όταν θέτουμε τα action tubes προσκηνίου ίσα με 4 έχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Πάνω σ' αυτό, έχουμε την καλύτερη απόδοση όταν η αναλογία είναι ίση με 1:2 και 1:4. Τέλος, όταν ορίζουμε τον αριθμό των tubes προσκηνίου ίσο με 8, η απόδοση βελτιώνεται ελαφρώς σε σύγκριση με τις αρχικές επιλογές (1 action tube προσκηνίου και 3 συνολικά) , αλλά η κατάσταση αυτή δεν να μας φέρει τα καλύτερα αποτελέσματα.

Στη συνέχεια, είναι καιρός να πειραματιστούμε χρησιμοποιώντας τη γραμμική ταξινόμηση. Χρησιμοποιούμε ξανά το ίδιες υποθέσεις όπως κάναμε και για την ταξινόμηση με RNN. Όπως προαναφέρθηκε, χρειαζόμαστε μια μέθοδο ομαδοποίησης (pooling) πριν από το βήμα ταξινόμησης. Σύμφωνα με τον πίνακα 5.1, η μέθοδος του avg pooling έχει ως αποτέλεσμα καλύτερη απόδοση mAP από το max pooling , οπότε χρησιμοποιούμε avg pooling για όλες τις ακόλουθες περιπτώσεις. Τα αποτελέσματα περιλαμβάνονται στον πίνακα 5.5.

F. map	FG tubes	Total tubes	mAP		
			0.5	0.4	0.3
(k,256,8,7,7)	1	3	14.18	19.81	20.02
	2	3	12.68	13.38	15.14
		4	11.5	14.95	16.22
		6	10.74	13.36	15.18
		8	8.00	9.83	11.17
	4	6	15	17.55	19.39
		8	17.04	20.12	22.07
		12	17.57	19.9	21.88
		16	14.24	17.24	17.95
	8	12	17.91	22.51	24.62
		16	16.76	20.34	22.72
		24	17.61	19.12	24.48
		32	14.45	18.07	19.14

Table 1.5: Linear results

Πρώτα απ' όλα, μετά την εξέταση των αποτελεσμάτων που παρουσιάστηκαν στους δύο πίνακες 5.4 και 5.5, είναι σαφές ότι όταν ορίζουμε τον αριθμό των action tubes προσκηνίου ίσο με 2, και για τις δύο περιπτώσεις, έχουμε χειρότερα αποτελέσματα απ' το αρχικό. Αυτό μάλλον οφείλεται στο γεγονός ότι αυξάνουμε επίσης τον αριθμό των action tubes φόντου για περιπτώσεις όταν η αναλογία είναι 1:2, 1:3 και 1:4 με αποτέλεσμα να θεωρούν οι ταξινομητές τα περισσότερα προτεινόμενα action tubes ότι είναι φόντου. Από την άλλη πλευρά, όταν έχουμε ορίσει αναλογία ίση με 2:3, αντί να θεωρήσουν τα περισσότερα προτεινόμενα action tubes, ως φόντο, τα ταξινομούν ως μια συγκεκριμένη δράση τάξη, που σημαίνει ότι καταλήγουμε σε κατάσταση overfitting. Έτσι, αν και πιστεύουμε ότι δεν θα πρέπει

να ερευνήσουμε για περιπτώσεις με 2 action tubes που ανήκουν στο προσκήνιο, θα εκπαιδεύσουμε τον SVM ταξινομητή μας χρησιμοποιώντας 2 action tubes προσκήνιου και όλα τα προαναφερθέντα ποσοστά επειδή θέλουμε να είμαστε βέβαιοι για την υπόθεσή μας. Από την άλλη πλευρά, παρατηρούμε ότι η χρήση 4 ή 8 action tubes μας οδηγεί σε καλύτερα αποτελέσματα από τα αρχικά αποτελέσματα. Οι καλύτερες επιδόσεις έρχονται όταν η αναλογία μεταξύ των αριθμών των action tubes προσκήνιου και συνολικών είναι 1:3 και για τις δύο περιπτώσεις. Παράλληλα, έχουμε καλά αποτελέσματα για τις αναλογίες 2:3 και 1:2, και λαμβάνουμε την χειρότερη επίδοση όταν χρησιμοποιούμε αναλογία 1:4. Αυτό προκαλείται μάλλον από το μεγάλο αριθμός action tubes φόντου σε σχέση με τον αριθμό των action tubes προσκήνιου. Όπως προαναφέρθηκε, εκπαιδεύουμε τον ταξινομητή SVM χρησιμοποιώντας τις προαναφερθείσες περιπτώσεις. Οι επιδόσεις ταξινόμησης με χρήση της μέτρησης mAP εμφανίζονται στον πίνακα 5.6.

F. map	FG tubes	Total tubes	mAP		
			0.5	0.4	0.3
(2,256,8,7,7)	1	3	24.97	26.91	29.11
	2	3	13.87	18.74	21.29
		4	14.21	19.67	21.75
		6	12.88	18.62	21.59
		8	12.66	18.7	21.97
	4	6	25.04	26.91	27.82
		8	24.34	25.67	26.34
		12	23.47	25.31	25.9
		16	21.94	23.55	24.23
	8	12	24.83	27.13	27.46
		16	23.97	26.38	26.94
		24	24.17	26.24	26.76
		32	24.17	26.24	26.76

Table 1.6: SVM results

Τα αποτελέσματά μας δείχνουν κάποια ενδιαφέροντα γεγονότα. Πρώτον, επιβεβαιώνουν την υπόθεσή μας ότι το δίκτυο είναι αδύνατον να εκπαιδευτεί με μόνο 2 action tubes προσκήνιου. Επίσης, παρατηρούμε ότι έχουμε σχεδόν τα ίδια αποτελέσματα με τα αποτελέσματα που προέκυψαν για τη χρήση της πολιτικής 1, μόνο ένα action tube προσκήνιου, 3 συνολικά και χρονικό pooling, γεγονός το οποίο είναι λίγο παράξενο. Αυτό είναι μάλλον επειδή κατά τη διάρκεια του υπολογισμού της κλίμακας, στο στάδιο εκπαίδευσης, δεν έχουμε τόσο καλό δείγμα βίντεο όπως κάναμε κατά τη διάρκεια της προαναφερθείσας περίπτωσης. Αλλά θεωρούμε ότι είναι καλύτερο να συνεχίσουμε τις δοκιμές χρησιμοποιώντας 4 ή 8 action tubes προσκήνιου. Τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, είναι σαφές ότι έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα όταν έχουμε μια ποσοστό 2:3 μεταξύ του αριθμού των action

tubes προσκηνίου και των συνολικών. Επίσης, είναι προτιμότερο να έχουμε 4 action tube προσκηνίου αντί για 8. Αυτό σημαίνει ότι επειδή έχουν δοθεί πάρα πολλά το SVM μπερδεύεται, και έτσι αποτυγχάνει να λειτουργήσει αποτελεσματικά.

1.3 Ταξινομητής MultiLayer Perceptron (MLP)

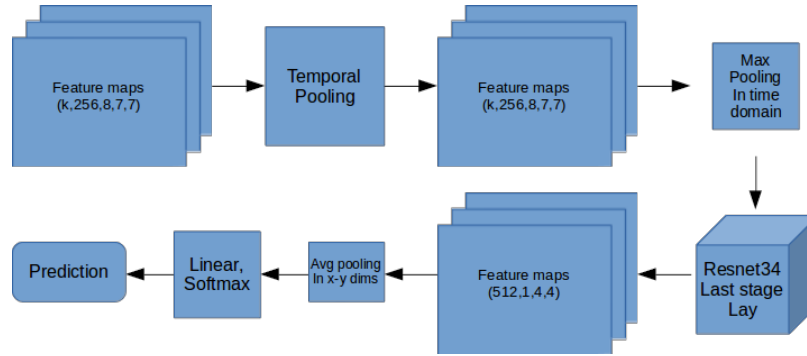

Figure 1.1: Structure of the MLP classifier

Σε προηγούμενες ενότητες χρησιμοποιήσαμε κλασσικούς ταξινομητές όπως τον Γραμμικό, ένα RNN και SVM. Τελευταίοι αλλά εξίσου σημαντικοί, μια άλλη ευρέως κατηγορία ταξινομητών είναι οι Multilayer Perceptron (MLP). Σχεδιάζουμε ένα ΜΛΠ όπως φαίνεται στο σχήμα 5.1 για διάρκεια δείγματος ίση με 8, και περιγράφεται κατωτέρω:

- Στην αρχή, μετά το 3D Roi Align και για διάρκεια του δείγματος ίση με 8 καρέ, λαμβάνουμε ένα χάρτη ενεργοποίησης μεγέθους $(k, 256, 8, 7, 7)$ όπου k είναι ο αριθμός των συνδεδεμένων ΤοΙς. Εμπνευσμένοι από προηγούμενες ενότητες, εκτελούμε temporal pooling ακολουθούμενο από max pooling στην διάσταση της διάρκειας του δείγματος. Έτσι, έχουμε τώρα έναν χάρτη χαρακτηριστικών με διαστάσεις ίσες με $(2, 256, 7, 7)$, τις οποίες αναδιαμορφώνουμε σε $(256, 2, 7, 7)$ και τροφοδοτούμε layers που εξήχθησαν από το τελευταίο στάδιο του ResNet34. Αυτά τα στάδια περιλαμβάνουν 3 Residual Layers με stride ίσο με 2 σε όλες τις 3 διαστάσεις και αριθμός εξόδου φίλτρων ίσου με 512.
- Μετά τα Residual Layers, κάνουμε avg pooling για τις διαστάσεις $x-y$. Έτσι, έχουμε ως χάρτες ενεργοποίησης εξόδου με μέγεθος διαστάσεων ίσο με $(512,)$. Τέλος, τροφοδοτούμε αυτούς τους χαρακτηριστικούς χάρτες σε ένα γραμμικό layer προκειμένου να εξάγουμε την κλάση του υποψήφιου action tube, μετά την εφαρμογή της λειτουργίας Soft-Max.

1.3.1 Κλασσικό training

Όπως προαναφέρθηκε προηγουμένως, ο κώδικας εκπαίδευσης απαιτεί την εκτέλεση ενός μόνο βίντεο ανά GPU, επειδή τα βίντεο έχουν διαφορετική διάρκεια. Για προηγούμενες προσεγγίσεις, μας ήρθε η ιδέα του προϋπολογισμού των χαρακτηριστικών των action tubes του βίντεο και στη συνέχεια εκπαιδεύουμε μόνο τον ταξινομητή. Ωστόσο, για αυτό το βήμα, εκπαιδεύσαμε τον ταξινομητή μας με τον κλασικό τρόπο για να λάβουμε αποτελέσματα ταξινόμησης. Φυσικά, χρησιμοποιήσαμε ένα προεκπαιδευμένο TPN, του οποίου παγώσαμε τα layers για να μην εκπαιδευτούν. Προσπαθήσαμε να εξερευνήσουμε διαφορετικές αναλογίες μεταξύ του αριθμού των action tubes προσκηνίου και του συνολικού αριθμού των action tubes ανά βίντεο. Οι πρώτες 3 προσομοιώσεις περιλαμβάνουν σταθερό αριθμό συνολικών action tubes και μεταβλητή αναλογία μεταξύ του αριθμού των action tubes προσκηνίου και φόντου. Αρχίσαμε χρησιμοποιώντας μόνο action tubes προσκηνίου, το οποίο σημαίνει ότι 32 από 32 action tube είναι προσκηνίου, μετά τα μισά από τα προτεινόμενα action tubes, δηλαδή 16 από 32 και τέλος λιγότερο από το ήμισυ, δηλαδή 14 από τις 32. Μετά από αυτό, πειραματιζόμαστε χρησιμοποιώντας έναν σταθερό αριθμό action tubes προσκηνίου και μεταβλητού αριθμού συνολικών, ο οποίος είναι 16, 24 και 32. Τα αποτελέσματα των επιδόσεων παρουσιάζονται στον πίνακα 5.7.

FG tubes	Total tubes	mAP		
		0.5	0.4	0.3
32	32	1.28	1.73	1.87
16		3.98	4.38	4.38
14		0.40	0.40	0.40
8	16	9.41	12.59	14.61
	24	12.32	15.53	18.57
	32	7.16	10.92	13.00

Table 1.7: MLP’s mAP performance for regular training procedure

Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι όταν οι πρώτες 3 προσεγγίσεις μας δίνουν πολύ άσχημα αποτελέσματα. Συγκρίνοντας τους με τους υπόλοιπους 3, ήρθαμε με το συμπέρασμα ότι χρειαζόμαστε το πολύ 8 action tubes προσκηνίου, ακόμη και όταν ο λόγος μεταξύ του αριθμού action tubes του προσκηνίου και του φόντου είναι υπέρ του δεύτερου. Πιθανότατα, πάρα πολλοί action tubes προσκηνίου κάνουν την αρχιτεκτονική μας να έρθει σε κατάσταση overfitting και συνεπώς να είναι ανίκανη να γενικεύει.

1.3.2 Εξαγωγή χαρακτηριστικών

Όπως εκτελέστηκε προηγουμένως, εκπαιδεύσαμε τον ταξινομητή MLP χρησιμοποιώντας προ-υπολογισμένους χάρτες χαρακτηριστικών. Αυτοί οι χάρτες περι-

λαμβάνουν τόσο action tubes που είναι στο προσκήνιο όσο φόντου. Με βάση τα συμπεράσματα που προέκυψαν στα προηγούμενα τμήματα, θα εκπαιδεύσουμε μόνο για αριθμό action tube προσκήνιου ίσο με 4 και 8. Επιπλέον θα εκπαιδεύσουμε τον ταξινομητή μας για 3 διαφορετικές αναλογίες, οι οποίες είναι 1:1, 1:2 και 1:3. Ο πίνακας 5.8 δείχνει αυτές τις περιπτώσεις καθώς και τις αντίστοιχες επιδόσεις του mAP κατά τη διάρκεια του βήματος επικύρωσης.

FG tubes	Total tubes	mAP		
		0.5	0.4	0.3
4	6	4.37	8.54	10.12
	8	5.89	9.54	13.61
	12	9.51	12.8	14.6
	16	6.80	13.17	14.67
8	12	8.62	12.32	14.74
	16	8.49	13.94	15.09
	24	6.72	12.17	15.30
	32	13.27	17.64	18.97

Table 1.8: mAP results for MLP trained using extracted features

Συγκρίνοντας τα αποτελέσματα από τους πίνακες 5.8 και 5.7, είναι σαφές ότι χρειαζόμαστε 8 tubes προσκήνιου για να λειτουργεί καλά ο ταξινομητής MLP. Ωστόσο, δεν είναι πολύ σαφές ποια από τις δύο προτεινόμενες εκπαιδευτικές διαδικασίες είναι καλύτερη, αλλά αν πρέπει να αποφασίσουμε μία μέθοδο, θα επιλέξουμε τη χρήση προϋπολογισμένων χαρακτηριστικών. Η προσέγγιση αυτή κατορθώνει να επιτύχει τα καλύτερα αποτελέσματα, και ειδικά όταν έχουμε 8 tubes προσκήνιου και 32 συνολικά. Επίσης, συγκρίνοντας τις μεθόδους με 4 ή 8 θετικά action tubes, είναι σαφές ότι θα προτιμούσαμε να χρησιμοποιούμε 8 γενικά. Ωστόσο, δεν είναι σαφές ποια αναλογία είναι καλύτερη, επειδή, έχουμε καλύτερα αποτελέσματα όταν έχουμε 8 action tubes και αναλογία 1:4 ενώ έχουμε καλύτερα αποτελέσματα όταν η αναλογία είναι 1:3 με 4 action tubes.